

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.356/2018/8.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Rózsavölgyi Bálint bíró

A felperes: felperes neve
felperes címe

A felperes képviselője:
. Györfi Beáta ügyvéd

Az alperes: alperes neve és Gyártó Kft. „f.a.”
alperes címe

Az alperes képviselője:
. Szabó Ernő Csaba kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkaviszony fennállása és annak jogellenes
megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.923/2017/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.1672/2016/16.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.923/2017/7. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.
Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási

illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes taposóaknak kutatására alkalmas készüléket kívánt kifejleszteni, amelyre a N. K. és T. H. pályázatot írt ki. A felperesnek az alperest mint a pályázati kiírásoknak megfelelő céget korábbi munkatársa ajánlotta. Ezt követően a felperes és az alperes ügyvezetője, D. B. egymással több alkalommal egyeztetett, majd az ügyvezető úgy döntött, hogy a társaság a projektben részt vesz. A pályázatot döntően a felperes készítette el, amely eredményes és sikeres volt, az elnyert pénz több százmillió forintot jelentett. A projekt elkészítésével kapcsolatos feladatokat döntően a felperes látta el, Szervezeti és Működési Szabályzatot készített, kutatási és fejlesztési metodikát alakított ki.
- [2] A peres felek 2009. augusztus 1-jén 2011. május 5-éig terjedő időtartamra megbízási szerződést kötöttek, amely rögzítette, hogy a felperes projektvezetői feladatokat lát el, és jogosult a programigazgató cím használatára.
- [3] Az alperes, a T. T. T. T. A., a M. T. és S. E. és a M. K. K. B. H. T. K. mint konzorciumi hely részvételével 2009. augusztus 13-án konzorciumi megállapodás született. E szerint a konzorciumi vezető szervezet az alperes, projektvezető pedig a felperes lett.
- [4] A konzorciumi megállapodást kötő felek 2009. október 6-án támogatási szerződést írták alá, amelyben egyebek mellett rögzítették, hogy a kedvezményezettek konzorciumot hoznak létre. A konzorcium belső megosztását és a bevitt, illetve a létrehozott szellemi alkotások tulajdonjogára vonatkozó szabályozást a konzorciumi megállapodásban rögzítették.
- [5] Az alperes irodát bérelt, ahol a felperes munkavégzésre napi rendszerességgel megjelent. A projekt megvalósulásával kapcsolatos döntéseket a konzorciumi tagok vezetői, a mérnöki team tagjai, a felperes és a helyettese hozták meg. A pályázatot több alkalommal meghosszabbították, annak lezárása 2012. december 31-én történt.
- [6] A peres felek a közöttük fennálló megbízási szerződést nem módosították, de 2011. május 5-ét követően is a felperes ellátta a projekttel kapcsolatos teendőket, amelyért díjazásban is részesült 2011. decemberéig. Az utolsó utalást 2012. januárjában tette az alperes, amely a 2011. december havi juttatást foglalta magába.
- [7] A felperes keresetét, ami annak megállapítására irányult, hogy foglalkoztatása munkaviszony keretében történt és a jogviszony 2017. áprilisában szűnt meg, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.11. 099/2014/26. számú ítéletével elutasította. A felperes fellebbezése folytán Budapest Környéki

Törvényszék illetékességének hiányát állapította meg, és elrendelte a keresetlevélnek a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz való áttételét.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [8] A felperes keresetében változatlanul annak megállapítását kérte, hogy ténylegesen munkaviszonyban állt az alperesnél. Hivatkozása szerint függetlenül attól, hogy megbízási szerződést kötöttek, munkáját az alperes ügyvezetőjének közvetlen ellenőrzése, irányítása, utasítása alapján látta el, amely a munkaviszonyra jellemző. A projekt végzéséhez kapcsolódó szerteágazó feladatai voltak, amelyek egy önálló munkakört kitettek. Az alperes részére a projekttől függetlenül a felperes egyéb tevékenységet nem végzett, azonban munkáját az alperes által biztosított eszközökkel, az általa bérelt irodában látta el, a munkaidejéről, az iroda kulcsainak felvételéről nyilvántartást kellett vezetnie. A felperes hivatkozása szerint az alperes is munkaviszonyként kezelte a jogviszonyt, hiszen az általa kiállított igazolásokon határozatlan idejű munkaviszony szerepel, és a díjazását is munkabérben számolták el. A munkabért havi rendszerességgel kapta, amelyből jövedelemadó előleggel csökkentett összeget utaltak át a részére. Felperes elsődlegesen a munkaviszony 2017. április 20-áig, másodlagosan 2011. május 6-áig történő fennállásának a megállapítását, erről szóló igazolás kiadását, elmaradt munkabére megfizetését kérte.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a felek megbízási szerződést kötöttek egy meghatározott feladat ellátására és nem munkaviszony létesítésében állapodtak meg.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.1672/2016/16. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes az alperesnél 2009. augusztus 1-jétől határozatlan idejű munkaviszonyban állt, amely 2017. április 20-án szűnt meg. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 25.466.667 forint elmaradt munkabért a 2012. január 1-jétől 2017. április 20-ig terjedő időre. A bíróság az alperest perköltség és illeték fizetésére is kötelezte.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 14. §-ára, 42. § (1) bekezdésére, 51. § (1) bekezdésére, 63. § (1) bekezdésére és a 146. § (1) bekezdésében foglaltakra.
- [12] A bíróság elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a jogviszonyt nem a felek által írásban kötött szerződés megnevezése alapján kell megítélni, hanem a felperes által végzett tényleges tevékenység

jellegét, illetve annak jegyeit kellett vizsgálni.

- [13] A felperes munkáját napi rendszerességgel az alperes által bérelt irodában, az alperes eszközeivel végezte, munkaidejéről jelenléti ívet vezetett, tevékenységét az alperesi ügyvezető utasításának megfelelően és szoros ellenőrzése mellett látta el. Jelen esetben a felperesnek széles körű feladatai voltak, amelyek egy meghatározott projekthez kapcsolódtak de projektvezetőként nem egy feladatot, egyetlen munkafázist, vagy jól körülhatárolható egyetlen tevékenységet végzett, hanem széleskörű és változatos feladatokat kellett ellátnia.
- [14] Az alperes által kiállított igazolás munkaviszonyról szólt, ez részletesen tartalmazta a munkaviszony alanyainak körét, a munkakört, a munkabért, a munkaviszony kezdetét. Az okirat valódiságához kétség nem fűződött.
- [15] A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes határozatlan idejű munkaviszonyban állt az alperesnél 2009. augusztus 1-jétől, amely a törvényben meghatározott módokon szüntethető csak meg. A felmondást felperes közölte az alperessel 2017. április 20-án, amely joghatályos közlésnek tekinthető, ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes határozatlan időre, ténylegesen 2009. augusztus 1-jétől 2017. április 20-áig munkaviszonyban állt az alperessel.
- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletében a továbbiakban indokát adta annak, hogy az elmaradt munkabér kiszámítása során milyen szempontokat vett figyelembe.
- [17] Az alperes fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 7.Mf.680.923/2017/7. számú ítéletével az elmaradt munkabért illetően a pert megszüntette, és az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. A munkaviszony megállapítása és az igazolások kiadása iránti kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította és a felperest első- és másodfokú perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy elsőfokú és fellebbezési illeték fizetésére is köteles.
- [18] A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette azzal, hogy az alperes 2012. január 4-től csődeljárás alá került, 2012. december 17-től pedig elrendelték a felszámolását. A felperes a keresetlevelét 2014. december 1-jén terjesztette elő, erre tekintettel a korábbi eljárásban a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. december 4-én kelt végzésével a keresetlevelet a 9.234.680 forint és a 2.164.572 forint marasztalásra irányuló részében idézés kibocsátása nélkül elutasította.
- [19] Megállapította a törvényszék, hogy az új eljárásban a felperes keresetmódosítása szerint 2012. január 1-jétől a munkaviszony megszűnéséig 400.000 forint/hó munkabér és ennek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csődtv.) 38. § (3) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal

kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni. A felszámolás körébe tartozik minden olyan követelés érvényesítése, amely vagyoni jellegű, így a munkabér iránti igény is, a felszámolást végző bíróság határhörébe tartozik (BH.2013.192.). Ezért a törvényszék az elmaradt munkabér iránti kereset tárgyában a pert megszüntette [Pp. 251. §, 130. § (1) bekezdés b) pont, 157. § a) pont].

- [20] A másodfokú bíróság leszögezte, hogy az alperes megbízási szerződést kötött a felperes többségi tulajdonában álló I.M. Kft-vel a pályázat előkészítő munkálataira, 2009. március 18-tól 2009. július 31-ig terjedő időtartamra, 6.200.000 forint és áfa megbízási díj ellenében.
- [21] A 2009. augusztus 1-jén kelt, a felek által aláírt megbízási szerződés azt is tartalmazta, hogy a felperes megbízottként a feladatai ellátása során - kizárólag az alperes és a N. K. és T. H. között - a kérdéses projektben elszámolásra kerülő szerződés teljesítése keretében az alperes nevében aláírásra jogosult, jognyilatkozatot tehet és kötelezettséget vállalhat. A felek 400.000 forint/hó összegű megbízási díjban állapodtak meg, melyet az alperes a felperes lakossági folyószámlájára utalt a tárgyhót követő 10. napig. Rögzítették, hogy a megbízási díj elemeiről, a levonásokról szóló tájékoztatást a felperes ezzel egyidejűleg megkapja. A megbízási díj nem foglalja magában a feladat ellátása érdekében felmerült egyéb, így különösen az utazási, telekommunikációs és informatikai költségeket. A megbízási díjon felül, az alperes saját döntése alapján eredményességtől függő sikerdíjat adhat, amely részleteit a felek külön szerződésben rögzítik. A megbízási szerződésben az is szerepel, hogy a felperes jelen megbízással kapcsolatos kötelezettségeit a Ptk. előírásai alapján köteles teljesíteni.
- [22] A másodfokú bíróság ítélete szerinte a konzorciumi megállapodást 2010. szeptember 23-án módosították, amelynek 2.11. pont szerint a konzorciumi tagok kifejezik azon szándékukat, hogy a projekt megvalósítása során keletkező szabadalmi, know-how, licenc és más hasonló jogok (együttesen: szerzői jogok) hasznosítási jogát az M. Kft-re ruházzák. A szerzői jogtulajdonos konzorciumi tagok és az M. Kft. kötelezettséget vállalnak arra, hogy a jogok hasznosítására egymással írásbeli megállapodást kötnek. Az M. Kft-nek a felperes volt az ügyvezetője.
- [23] A másodfokú bíróság a perbeli időben hatályos, a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régii Mt.) 75/A. § (1)-(2) bekezdésére és a 7001/2005. (MK.170.) FMM-PM együttes irányelv rendelkezéseire utalt. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a létrejött jogviszony jellegének megítélésénél nem a felek által megkötött szerződés elnevezésének, hanem annak van jelentősége, hogy a foglalkoztatásban a polgári jogi jogviszony elemei érvényesültek-e (Mfv.E.10.055/2004.).
- [24] Lényeges, hogy a perbeli időszak egy részében, vagyis 2009.

augusztus 1-jétől 2011. május 5-ig a felek által aláírt megbízási szerződés alapján történt a foglalkoztatás. A felperes ezt követően is végzett munkát az alperes részére, amelyért 2011. decemberéig kapott díjazást.

- [25] A bizonyítási eljárásból kitűnően azért 2011. május 5-ével határozták meg a megbízási jogviszony megszűnését, mert az eredeti pályázati anyag szerint ezzel az időponttal vállalták a berendezés elkészültét. A pályázat meghosszabbításához kapcsolódott a felperes megbízási jogviszonya meghosszabbításának lehetősége is. Tehát egy meghatározott feladat ellátására vállalkozott a felperes, és ehhez igazodott a megbízási szerződése és annak meghosszabbítása. A jogviszony polgári jogi jellegű maradt, mert a projektvezetői feladat ellátása eseti volt, egy meghatározott munka behatárolható időtartamra szóló elvégzését jelentette.
- [26] A felperes feladatát személyesen volt köteles ellátni, ez azonban önmagában nem döntő ismerv, figyelemmel arra, hogy a saját maga által fejlesztett eszköz projektjét kívánta összefogni.
- [27] A felperes munkaidejét maga határozta meg, azt tőle nem kérte számon senki. Jelenléti ívet ugyan vezettek, melyet egy adminisztrátor töltött ki, a bizonyítási eljárás adatai alapján azonban valótlanul, mivel minden esetben 9-17 óráig tartó munkavégzést rögzített, akkor is, amikor a kulcsfelvételi jegyzőkönyv szerint erre nem került sor. A jelenléti ív adatait az alperes nem ellenőrizte, sehol sem szerepelt igazoló aláírása, szabadságot sem kellett kiírnia. A felperes nem az alperes szervezetében munkát végezve látta el feladatait, hiányzott a hierarchikus kapcsolat, a munkaszervezeti függőség. A felperes tevékenységét nem a munkáltató szervezetéhez kötődően végezte. Nem állapítható meg továbbá a munkáltató és munkavállaló közötti szigorú alá-fölérendeltségi viszony, a munkáltatót megillető egyoldalú irányítási és utasításadási jogkör. A felperesnek önálló döntési jogai voltak, az alperes ügyvezetője munkavégzését nem ellenőrizte, a felek között a megbízási jogviszonyra jellemző mellérendeltség érvényesült.
- [28] A munka elvégzéséhez szükséges időt a felperes saját maga osztotta be a feladatok által megkívánt módon, a munkaidőt az alperes nem ellenőrizte.
- [29] A felek a megbízási szerződésben a munkavégzés helyét nem határozták meg, a projektiroda a megbízó szervezetétől elkülönült. A felperes havonta kapta a 400.000 forint összegű díjazást, a szerződése ugyanakkor sikerdíjról és költségtérítésről is rendelkezett.
- [30] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a felek 2009. augusztus 1-jétől 2011. május 5-ig szóló megbízási szerződése megfelelt a tevékenység jellegének, melyben a megbízási jogviszony elemei túlnyomórészt jelen voltak. A felek ezt követő jogviszonya még inkább a megbízási szerződés tipikus vonásait mutatta, a felperes és az alperes ügyvezetője ekkor már nem is találkoztak, felperes munkavégzése is ritkult. A következetes bírói gyakorlat szerint a

munkaviszonyra jellemző alá-fölérendeltség, széles körű utasítási jog érvényesülése hiányában a jogviszonyt nem lehet munkaviszonnyá minősíteni (EBH.2003.981.), márpedig ezek a perbeli esetben hiányoztak.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként jelölte meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 213. § (1) bekezdését, 206. § (1) - (2) bekezdését, 190. § (1) - (2) bekezdését, valamint 221. § (1) bekezdését, illetve a régi Mt. 3. § és 4. §, 75/A. § és 76. §-ának téves alkalmazására hivatkozott. Ennek alapján elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte a felperes eredeti kereseti kérelmének megfelelően. Elsődlegesen annak megállapítását igényelte, hogy a felperes munkaviszonyban állt az alperesi társaságnál 2009. augusztus 1-től 2017. április 20-ig. Amennyiben a peres felek közötti 2009. augusztus 1-jével kezdődő határozott idejű megbízási szerződés átminősítése mégsem indokolt, úgy annak megállapítását kérte, hogy a megbízási szerződés 2011. május 5-ével, a határozott idő lejártával megszűnt, a felperes a következő naptól pedig határozatlan időtartamú munkaviszonyban állt az alperesnél 2017. április 20-ig. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.
- [32] A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes abban a hitben volt, hogy 2009. augusztus 1-jétől munkaviszonyban áll és ezáltal rendezett a társadalombiztosítási jogviszonya. Az alperes jogait rendeltetésellenesen gyakorolta, a régi Mt. 3. § és 4. §-aiba foglalt alapelvekkel ellentétesen járt el és megsértette a régi Mt. 75/A. §, 76. §, 78. §, 78/A. §, 79. §, 86. §, 87. §, 97. §, 98. §, 102. §, valamint 141. §, 142. § rendelkezéseit is.
- [33] A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az alperes számos felperesi tényelőadást nem vitatott, sőt maga is elismert objektíven igazolt tényeket. Erre figyelemmel a felperes utalt a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltakra és arra, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a munkaviszonyt minősítő jegyeket és az ezeket megalapozó bizonyítékokat. A másodfokú bíróság azokat nem vizsgálta teljes körűen, ebből következően okszerűtlen és téves jogi következtetésre jutott.
- [34] A másodfokú bíróság jogellenesen tekintette **D.B. ügyvezető** tanúvallomását a foglalkoztatás megbízási jellegét alátámasztó bizonyítéknak. Az alperes felszámolója által csatolt iratokkal ellentétes az alperes ügyvezetője személyes nyilatkozata, ennek feloldására a másodfokú bíróság döntésében azonban nem tért ki. Nem értékelte azt sem, hogy az alperes által évek elteltével benyújtott iratcsomagokban az ügyvezetői nyilatkozattal ellentétes dokumentumok kerültek elő.

- [35] A másodfokú bíróság ítélete ellentétes a kialakult bírói gyakorlattal, amely szerint a munkaviszonyra jellemző alá-fölérendeltség és függőség fennállása esetén a jogviszony nem minősíthető megbízási jogviszonynak. A legújabb felszámoló, a H. Kft. részéről dr. Sz. E. felszámolóbiztosként maga is azt a kijelentést tette, hogy „tudomásunk szerint a felszámolás kezdő időpontjától, 2012. december 17-től munkát az alperesnél nem végzett, munkavégzésre nem jelentkezett, pedig a felszámolás ténye és ezzel a munkáltatói jogokat gyakorló személyében történő változás (felszámolóbiztos) a felperes előtt ismert volt”. Ebből következően a felperes legalább 2012. december 16-áig munkát végzett. A másodfokú bíróság ezt nem értékelte, ezáltal megsértette a Pp. 221. §-ában foglaltakat.
- [36] Az alperes hivatalos igazolást állított ki a munkaviszonyról 2009. augusztus 14-től 2011. december 31-ig terjedő időszakra. A másodfokú bíróság ezt nem megfelelően értékelte, megsértette a Pp. 190. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat. A hivatalos dokumentumokkal ellentétes ügyvezetői nyilatkozatot fogadta el a jogvita eldöntése során.
- [37] A jogviszony kezdő dátuma az alperes által csatolt igazoláson 2009. augusztus 14., aminek az a magyarázata, hogy a konzorciumi megállapodást 2009. augusztus 13-án írták alá a felek és másnapról bejelentették a munkavállalókat. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az alperes hivatalos dokumentummal igazolta a felperes munkaviszonyát, ahogy azt sem, hogy D. B. nem tudott és nem is akart érdemi nyilatkozatot tenni ezzel összefüggésben. A másodfokú bíróság ítélete ezért sérti a Pp. 206. §, 221. §, 190. § (1) - (2) bekezdését.
- [38] A felperes egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy semmilyen szerződéssel nem módosítottak a határozott idejű szerződésen, és alperes sem tudta igazolni, hogy a módosítás kiegészítése vagy hosszabbítása megszületett volna.
- [39] Az alperes munkabér fizetést teljesített, fizetve a járulékokat, így abban a hitben hagyta a felperest, hogy munkajogviszonyban áll. Az alperes határozatlan idejű munkaviszonyként állította ki az igazolást és a nyilatkozatokat is a felperesre nézve. Az ügyvezető nemcsak a felperest tévesztette meg, hanem a támogatói szerződés többi résztvevőjét, különös tekintettel a M. Zrt-re és a N. K. T. H.. 2012. december 17-ét követően **D.B. ügyvezető** már nem jegyezhetette volna a T. Kft-t mint konzorcium vezető.
- [40] A másodfokú bíróság azt helytállóan fejtette ki, hogy jelen esetben nem beszélhetünk tipikus munkaviszonyról, melynek oka, hogy a kutatás-fejlesztés számos sajátosságot mutat.
- [41] A jogerős ítéletnek azon rendelkezése, hogy a munkáltató a foglalkoztatási és a munkavállaló a rendelkezésre állási kötelezettségét megszegte, nem helytálló, hiszen másik telephelyen, más kutatási helyszíneken, egyéb szükséges feladatok ellátása közben a felperes folyamatosan ellátta konzorcium vezetői tisztségét.

- [42] A felperesnek nem volt a bankszámlák felett rendelkezési joga, hiába volt erre 2009-ben aláírt kötelezettségvállalás.
- [43] A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a T. Kft. közzétett beszámolóiból egyértelműen megállapítható, miszerint a 2011-es gazdasági évre a Kft-nek nem volt bevétele, csak a pályázati támogatás, amely viszont több mint 200 millió forintot tett ki.
- [44] Tévesen került a másodfokú bíróság ítélete indokolásába az M. Kft. szerepe, hiszen a konzorciumi megállapodás hivatkozott rendelkezései nem az ítélet szerinti formában teljesültek. A másodfokú bíróság ítéletével megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését, 190. § (1) - (2) bekezdését.
- [45] A munkaviszony a felperes felmondásával szűnt meg 2017. április 20-án. Ezen időpontig a felszámoló nem mondta fel a szerződést, nem kezdeményezett módosítást, pedig a Csódtv. erre lehetőséget adott volna.
- [46] A jogviszony minősítésétől független az a tény, hogy az alperes ügyvezetője, a kijelölt vagyonkezelő és a felszámolóbiztos sem gyakorolták jogaikat jóhiszeműen. E körben a felperes utalt a Ptk. 4. § és 5. §-ban, valamint a régi Mt. 3. § és 4. §-ában foglaltakra. Érvelése szerint a munkáltató részéről joggal való visszaélés valósult meg, amelyet a másodfokú bíróság nem vett kellőképpen figyelembe.
- [47] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségre fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [48] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [49] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [50] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól

elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [51] A felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott követelményeknek nem felel meg, ha a fél a hivatkozott jogszabálysértéseket egyszerre, egy helyen sorolja fel és érvelését nem az adott jogszabályhelyre vetítve adja elő. Ebből következően a Kúria csak azon felülvizsgálati érveléseket értékelhette, amelyek a fenti előírásoknak megfeleltek.
- [52] A felperes felülvizsgálati kérelmében utalt a Pp. 213. § (1) bekezdésének megsértésére azzal, hogy a másodfokú bíróság ítéletében nem tért ki valamennyi kereseti kérelmére. Ebben a körben azonban pontosan nem jelölte meg, hogy a bíróság mely kereseti kérelemről nem hozott döntést, ennek hiányában pedig jogszabálysértés nem volt megállapítható.
- [53] A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok közötti ellentmondásokat nem oldotta fel, az alperes ügyvezetője csatolt iratokkal ellentétes nyilatkozatát vette alapul. A felperes jogszabálysértésként a Pp. 206. §-át nem jelölte meg, így ezen érvelés sem volt értékelhető konkrét jogszabálysértésre utalás hiányában.
- [54] A felülvizsgálati hivatkozás szerint dr. Sz. E. a H. Kft. felszámolóbiztosaként úgy nyilatkozott, hogy a felszámolás kezdő időpontját, vagyis 2012. december 17-ét követően a felperes munkát nem végzett, amiből az következik, hogy ezen időpontig ellátta tevékenységét. A felszámolóbiztos nyilatkozatából egyértelműen csak arra lehet következtetni, hogy a felszámolást követően - amely időszakra a felszámolóbiztos ismeretekkel rendelkezik - a felperes nem végzett munkát, arra nem, hogy a megelőző időszakban erre sor került. Amennyiben a felperes a felszámolás megindításáig egyébként az alperes részére munkát végzett volna, úgy a hivatkozott nyilatkozat önmagában nem elégséges annak alátámasztására, hogy mindezt munkaviszony keretében tette.
- [55] Alaptalanul állította a felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 190. § (1) - (2) bekezdésének megsértését is. A másodfokú bíróság valamennyi bizonyíték értékelése mellett hozta meg döntését, az alperes ügyvezetőjének nyilatkozata nem volt kiemelt jelentőségű a jogvita eldöntése során.
- [56] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján - jogszabálysértés nélkül - vizsgálta és értékelte az alperes munkaviszonyra vonatkozó nyilatkozatát, és azt helytállóan vetette össze a felperes által ellátott tevékenységgel. Helyes az az okfejtés, miszerint a felek megbízási szerződést kötöttek, a felperes tevékenysége egy konkrét munka elvégzésére irányult. Nem a rendelkezésre állás, hanem a munkával elért eredmény volt a

meghatározó kötelem. A felperes saját maga által kifejlesztendő eszközzel összefüggő projekt irányítását látta el, így személyes közreműködésére nyilvánvalóan szükség volt. A felperes nem az alperes szervezetében látta el a tevékenységet, így hiányzott az alá-fölérendeltségi viszony.

- [57] A másodfokú bíróság ugyancsak helytálló következtetésre jutott a díjazásról. A megbízási szerződésben az alperes sikerdíj és költségtérítés megfizetését vállalta, a konzorciumi megállapodás 2.8. pontja szerint pedig a munka eredményeként létrejött szellemi tulajdon a felperes tulajdonában álló társaságot illette meg, mindezek pedig nem a munkaviszonyra jellemző jegyek. Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy a NAV nyilatkozata szerint is megbízási díjak szerepelnek a felperes járulékbevallásán.
- [58] Nem fogadható el azon felülvizsgálati hivatkozás, hogy a felperes mindvégig abban a hiszemben volt, hogy munkaviszonyban áll az alperesnél. A felek megbízási szerződést kötöttek, abban az ezen szerződéstípusra jellemző kikötések szerepeltek, a felperes pedig 2012. január 1-jétől más munkáltatónál teljes munkaidős munkaviszonyt létesített, ami nyilvánvalóan azt támasztja alá, hogy hallott arról, miszerint foglalkoztatása mely időszakban, milyen szerződés szerint történt.
- [59] A kifejtettek szerint a felperes megbízási jogviszonyban állt, amely az abban foglalt határidőben megszűnt. Ezt követően nem vitásan munkát végzett, amelyért ellenszolgáltatásban részesült, ez azonban nem jelenti azt, hogy további foglalkoztatása a megbízási jogviszony után munkaviszonnyá alakult.
- [60] A felperes jogszabálysértésként utalt a szerződéskötés idején hatályos a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. §, 5. §-ában foglaltakra, valamint a régi Mt. 3. §, 4. §-ára rendeltetésellenes joggyakorlást állítva. Erre azonban a korábbi eljárásokban nem hivatkozott, a bíróságok ezen érvelést nem is vizsgálták. A jogerős ítélet nem támadható felülvizsgálattal olyan kérdésben, amely nem volt sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárás tárgya (BH.2002.447., BH.2002.283.).
- [61] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését alaptalanul állította a felperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A másodfokú bíróság rögzítette a tényállást és az abból figyelembe vett tényeket, valamint levont következtetéséről is a bizonyítékok egybevetésével számot adott. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy ezen jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben már több ügyben kifejtette, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata”

[30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89]].

- [62] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, egyebekben hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [63] Az alperes perköltség iránti igénnyel nem élt, a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján erről a határozathozatalt a Kúria mellőzte.
- [64] A felperes az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-a alapján köteles a felülvizsgálati illeték viselésére.
- [65] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. március 27.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. bíró